

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Amor Jesuita

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972049326560/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

I Buskens indre Bryst
I grønne Skygger,
Hvor Nattergalen tyst
Sin Rede bygger,
Der stod en lille Knegt
Med gule Lokker,
Og Busken ved hans Vægt
Saa sagte rokker.

Han stod med sine Been
I Stammens Kløfter,
Mens paa en løvfuld Green
Sin Arm han løfter;
Hans Vinger vare blaae,
Med Guld isprængte;
I Busken Kogret laae,
Og Buen hængde.

Han smilde skjelmisk og snild;
Men knap jeg taalde
Den underfulde Ild,
Som Øiet straalde.
En lille Skaal af Guld
Stod ved hans Side;
Men, hvoraf den var fuld,
Maa han nok vide.

Ned i den gylne Skaal
Han dypped Pilen,
Og saae paa grumme Staal
Med sælsom Smilen;
Hans Øie vogted paa
En Fuglerede,

Hvor tvende Unger laae,
Og peeb dernede.

Han tog med nænsom Haand
Paa deres Tunger,
Og skar for Talebaand
De spæde Unger;
Han strøg dem begge to
Med Sødt om Munden;
De rysted sig; — da loe
Han høit i Lunden.

Den gamle Nattergal
Sad saa andægtigt,
Og hørde, hvor hans Pral
Var stolt og prægtigt;
Hun tænkte vistnok paa,
Da hun var Unge,
I Skolen maatte gaae,
Og lære sjunge.

»En Gud,« han sagde, »er
»Nu eders Amme,
»Thi jeg vil skjænke jer
»Min høie Flamme;
»Mit Guddomssprog, mit Bud
»Jeg eder lærer,
»Og sender jer saa ud
»Som Missionærer.

»Den anden Fugleæt
»Maa ogsaa lære,
»Men kommer dog ei ret